

بخش ۳۱

نجات

ایمان

خواننده گرامی، هدف از این دروس این است که حقایق اصلی مسیحیت بطور منظم به شما تعلیم داده بشود. در درس گذشته موضوع توبه و نقش آن را در نجات مورد بحث قرار دادیم. در این درس موضوع ایمان را که با توبه رابطه نزدیکی دارد بررسی می‌کنیم. گفته شده است که نجات همانند سکه‌ای است و دو روی مختلف این سکه توبه و ایمان نام دارند. به این ترتیب توبه و ایمان به یکدیگر مربوط هستند و مجموعاً باعث نجات انسان می‌شوند.

نقش مهم ایمان در خوشنود ساختن خدا

توبه از گناه قدم اولی است که انسان برای نجات بایستی بردارد. این قدم به خودی خود باعث نجات انسان نمی‌شود. قدم بعدی که ایمان به خداوند ما عیسی مسیح است باعث می‌شود که انسان از نعمت بی‌ظیر نجات بهره‌مند بشود. پس در نجات انسان ایمان سهم مهمی را دارد. در رساله به عبرانیان فصل یازدهم، آیه ۶ می‌خوانیم "بدون ایمان محال است که انسان خدا را خوشنود سازد، زیرا هر کس به سوی خدا می‌آید باید ایمان داشته باشد که او هست و به جویندگان خود پاداش

تعالیم اساسی کتاب مقدس

می‌دهد." شخص هر قدر هم که تلاش کند، بدون ایمان هرگز نمی‌تواند خدا را خوشنود کند. ایمان داشتن یا معتقد بودن که غالباً در عهد جدید به عوض کلمه ایمان بکار برده شده است صرفاً به معنی پذیرش فکری نیست. ایمان داشتن در عهد جدید به معنی اعتماد قلبی است، بنابراین شخص برای نجات باید به عیسی مسیح و کاری که او به موجب کلام خدا انجام داده است قلباً اعتماد کند.

ایمان ابراهیم

موضوع ایمان در همان اوایل کتاب مقدس به چشم می‌خورد. در پیدایش فصل پانزدهم، آیه ۶ در مورد ابراهیم می‌خوانیم "و به خداوند ایمان آورد و او این را برای وی عدالت محسوب کرد." می‌بینیم که عدالت یا نیکی مطلق از راه ایمان به حساب ابراهیم گذاشته شد. در عهد جدید از ابراهیم بعنوان کسی که به خدا و کلام خدا ایمان داشت صحبت شده است. مثلاً در فصل چهارم رساله پولس رسول به رومیان می‌خوانیم "ابراهیم ایمان آورد و در آن هنگام که هیچ امیدی نبود او امیدوار گشت و از اینرو پدر ملل بسیار شد. همانطور که کتاب خدا می‌فرماید: فرزندان تو به این اندازه کثیر خواهند شد. ابراهیم تقریباً صد ساله بود، اما توجه به وضع بدنی خودش که تقریباً مرده بود و با توجه به اینکه سارا نمی‌توانست صاحب فرزندی شود ایمانش را سست نساخت، و نسبت به وعده خدا شک نکرد بلکه در حالیکه خدا را حمد می‌گفت، ایمانش او را تقویت می‌نمود، زیرا اطمینان کامل داشت که خدا قادر است مطابق آنچه وعده فرموده است عمل کند. به این دلیل است که ایمان

ابراهیم بعنوان نیکی مطلق محسوب شد" (رومیان فصل چهارم، آیات ۱۸-۲۲).

بلی، ابراهیم حتی در شرایطی که اوضاع و احوال مناسب به نظر نمی‌آمد در اعتمادش به خدا استوار بود. ما ایمان‌داران باید وعده‌های خدا را بعنوان حقایق محض بپذیریم هر چند که همه چیز برخلاف انتظارات ما پیش بروند. گناه اولیه انسان که باعث سقوط و جدایی او از خدا گردید این بود که او کلام خدا را زیر پا گذاشت و برخلاف اراده خدا عمل کرد. حالا شخصی که می‌خواهد نجات بیابد باید به گناه خود پشت کند و به خدا و کلام او ایمان بیاورد.

ایمان به شهادت خدا

در رساله اول یوحنا رسول فصل پنجم، آیات ۹-۱۲ می‌خوانیم "ما که شهادت انسان را می‌پذیریم با شهادت خدا که قویتر است چه خواهیم کرد؟ و این شهادتی است که او برای پسر خود داده است. هر که به پسر خدا ایمان آورد این شاهد را در دل خود دارد، اما هر که شهادت خدا را قبول نکند و گواهی او را در مورد پسرش نپذیرد، خدا را دروغگو شمرده است. شهادت این است که خدا به ما حیات جاودانی داده است و این حیات در پسر او یافت می‌شود. هر که پسر را دارد حیات را دارد و هر که پسر را ندارد صاحب حیات نیست." می‌دانیم که انسان برای نجات باید ایمان بیاورد. اما باید توجه داشت که اگر موضوع ایمان خدا و پسر او عیسی مسیح نباشد انسان هرگز نمی‌تواند نجات بیابد. پس هر ایمانی باعث رستگاری انسان و رسیدن او به آسمان نمی‌شود. موضوع ایمان باید خدای حقیقی باشد که از روی محبت پسر

یگانه خود عیسی مسیح را داد تا انسان از طریق او بتواند نجات بیابد. شخص برای نجات باید ایمان بیاورد که عیسی مسیح از خدا بود و در جسم شد و برای برطرف نمودن گناهانش بر روی صلیب خون ریخت و مُرد و دوباره زنده شد و زنده است. تنها بوسیلهٔ چنین ایمانی انسان می‌تواند نجات بیابد و به آسمان برسد.

ایمان با تمام دل و جان

ایمان واقعی شامل تمام دل و جان انسان می‌شود. منظور این است که شخص باید با فکر و احساسات و ارادهٔ خود ایمان بیاورد در غیر اینصورت نمی‌تواند نجات بیابد. بسیاری از مردم دربارهٔ انجیل عیسی مسیح آگاهی فکری دارند و البته لازم است که انسان ابتدا از حقیقت آگاه بشود. اما با خبر بودن از انجیل به خودی خود باعث نجات انسان نمی‌شود. اینکه یک نفر دربارهٔ عیسی مسیح صرفاً آگاهی فکری دارد و با خیر است که او در راه گناه بشر مرده و دوباره زنده شده است برای نجات او کافی نیست. شخص برای نجات باید علاوه بر فکر، با احساسات و ارادهٔ خود به انجیل ایمان بیاورد و این ایمانی با تمام دل و جان است. شخص باید ابتدا آگاه بشود که عیسی مسیح کیست و برای او چه کار کرده است. سپس احساس کند که به او و هدیهٔ نجات احتیاج دارد و بالاخره با اراده و تصمیم خود به مسیح اعتماد کند.

ضروری بودن ایمان به عیسی مسیح

کسانی که از راه ایمان قلبی، عیسی مسیح خداوند را بعنوان نجات دهندهٔ خود دریافت می‌کنند در واقع معتقدند که او بخاطر

گناهانشان مرده و پس از مرگ دوباره زنده شده است و زنده است. این اشخاص در مرکز ایمانشان خدای حقیقی قرار دارد و او دربارهٔ پسر خود اینطور شهادت داده است که "هر که پسر را دارد حیات را دارد و هر که پسر را ندارد صاحب حیات نیست" (اول یوحنا فصل پنجم، آیه ۱۲).

به این ترتیب ایمانی مُنجر به نجات و حیات انسان می‌شود که بر پسر خدا بنا شده باشد. تا شخص پسر خدا عیسی مسیح را در قلب و زندگی خود نداشته باشد نمی‌تواند از ثمرات نیکوی نجات بهره‌مند بشود. بنابراین ایمان به عیسی مسیح برای نجات انسان کاملاً ضروری است و جدا از او نجاتی برای انسان وجود ندارد. عده‌ای فکر می‌کنند که از طریق اعمالشان می‌توانند به آسمان برسند! اما واقعیت این است که "هر که پسر را ندارد صاحب حیات نیست". پس انسانی که عیسی مسیح را در قلب و زندگی‌اش نداشته باشد، محال است که به آسمان برسد. چطور می‌توان عیسی مسیح را در قلب و زندگی دریافت کرد؟ کلام خدا اینطور می‌فرماید: «به همهٔ کسانی که او را (یعنی عیسی مسیح را) قبول کردند و به او ایمان آوردند این امتیاز را داد که فرزندان خدا شوند» (انجیل یوحنا فصل اول، آیه ۱۲).

پس از راه ایمان می‌توان عیسی مسیح را دریافت کرد و صاحب زندگی جاوید شد. اگر شما مایلید عیسی مسیح خداوند را دریافت کنید به او بگویید که حاضرید از گناه دست بکشید و زندگی خود را به او بسپارید. از او درخواست کنید که قلب شما را با خون خود شستشو بدهد و به قلب و زندگی شما وارد بشود. چنانچه صادقانه درخواست کنید یقیناً دریافت می‌کنید.

در اینجا بطور خلاصه می‌توانیم بگوییم: ایمان ما باید خدا باشد که پسر خود عیسی مسیح را در راه ما داد. وقتی یک نفر حقایقی را که کتاب

مقدس دربارهٔ نجات گفته است قبول می‌کند لازم است به گناه پشت کند (یعنی از گناه توبه کند) و به عیسی مسیح خداوند که در راه گناه بشر مرد و دوباره زنده شد روی بیاورد (یعنی به عیسی مسیح ایمان بیاورد). برای روی آوردن به عیسی باید به گناه پشت کرد چون نمی‌شود هم خدا را داشت و هم گناه را!

شاید عده‌ای دوستان جویای حقیقت بگویند: "که ما مایلیم به گناه پشت کنیم و به عیسی مسیح خداوند روی بیاوریم اما فعلاً دست نگهداشته‌ایم چون مطمئن نیستیم که در آینده می‌توانیم زندگی پاک و خداپسندانه‌ای داشته باشیم!" دوست حقیقو لطفاً توجه داشته باشید که وقتی شما به عیسی مسیح خداوند روی بیاورید روح خدا در درون شما ساکن می‌شود و او شما را کمک می‌کند که مطابق میل و ارادهٔ خدا زندگی کنید. هیچ انسانی بدون کمک روح‌القدس نمی‌تواند زندگی پاک و خداپسندانه‌ای داشته باشد اما با یاری روح‌القدس انسان قادر می‌شود که از گناهان مختلف دوری کند و با پاکی و قدوسیت در این جهان بسر ببرد. پس لزومی ندارد که نگران عدم توانایی خود برای داشتن یک زندگی پاک و خداپسندانه باشید. شما به عیسی مسیح خداوند ایمان بیاورید و اجازه بدهید که روح‌القدس زندگی آیندهٔ شما را بطور کامل کنترل کند. آنوقت خواهید دید که آنچه از شما بر نمی‌آید روح‌القدس می‌تواند در زندگی شما به انجام برساند. در رسالهٔ اول یوحنا فصل پنجم، آیهٔ ۴ می‌خوانیم "همهٔ فرزندان خدا بر این جهان غلبه یافته‌اند و ما این پیروزی را بوسیلهٔ ایمان بدست آورده‌ایم."

حالا شما دوست حقیقو بهتر است فرصت را غنیمت بشمرید و در حالیکه به گناه پشت می‌کنید به عیسی مسیح خداوند روی بیاورید. به

این ترتیب از راه ایمان نجات می‌یابید و صاحب حیات جاوید می‌شوید.
آمین.

تعالیم اساسی کتاب مقدس